

28-05-19
TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Primljeno neposredno-preko pošte (obično-preporučeno)

28.05. 2019. god. u 2. primjeraka sa

4. priloga i ..... rubrika.

Pismeno stiglo poštom otvoreno - s oštećenim omotom.

Predano na poštu preporučeno dana 27.05. 2019. god.

Plaćena pristojba ..... **Na broj: St-294/03**

Nedostaje pristojba .....

Primljene vrijednosti (novac, pristojbe i sl.) .....

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Potpis djelatnika

OVRHOVODITELJ : MRDALJ DOBRE iz Knina, Višeslava 34 čiji je OIB: 38280955772 zastupan po punomoćniku Margarin Zdenku, odvjetniku u Zadru

OVRŠENIK : Stečajna masa iza GRAĐEVNO PODUZEĆE RADNIK, d.d. "u stečaju" (kao sljednik GP Radnik d.d. u stečaju) zastupana po stečajnom upravitelju Negro Frani Zvonimiru

PODNEŠAK OVRHOVODITELJA

U navedenom stečajnom postupku ovrhovoditelj je podnio prijavu tražbine u iznosu od 109.359,50 kuna temeljenu na pravomoćnim presudama i to presudom Općinskog suda u Zadru br. P-988/91 od 09.6.1991. i Okružnog suda u Zadru br. Gž-136/91 od 27.3.1991.

Pogrešnom odlukom stečajnog suda na parnicu je upućen ovrhovoditelj a ne tadašnji ovršenik pa je postupajući po tom rješenju pokrenut postupak pred Trgovačkim sudom u Zadru pod br. P-102/06 poslije preuzet po Trgovačkom sudu u Šibeniku pod br. P-168/09 i okončan odbacivanjem tužbe jer da se radi o presuđenoj stvari.

Međutim slovom zakona a to slijedi i iz obrazloženja rješenja Visokog trgovačkog suda RH br. Pž-608/11-4 od 13.09.2011. i odluke Ustavnog suda RH br. U-III-6334/2012 od 29.4.2015. – sve donijeto u navedenom sudskom predmetu time što je od strane stečajnog vijeća u slučaju kada za ostvarenu tražbinu postoje ovršne isprave umjesto osporavatelja na parnicu bude pogrešno upućen vjerovnik, vjerovnik ne stječe pravo na sudsku zaštitu jer bi to bilo protivno ne samo odredbi tadašnjeg čl. 178 stav 3 ZS-a već i vezanosti parničnog suda za pravomoćnu sudsku odluku što rezultira time da sve dok osporavatelj takve tražbine, ovdje ovršenik ne bude upućen i ne pokrene te uspije u parnici radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja postoji predmnijeva osnovanosti tražbine za koju postoji ovršna isprava.

Dokaz: uvid u spis Trgovačkog suda u Šibeniku br. P-168/09 ranije br. P-102/06 Trgovačkog suda u Zadru, te uvid u preslike i to:

- *presude i rješenja Trgovačkog suda u Šibeniku br. P-168/09-30 od 26.01.2010.*
- *rješenja Visokog trgovačkog suda RH br. Pž-608/11-4 od 13.09.2011.*
- *rješenja Vrhovnog suda RH br. Revt 233/12-2 od 10.10.2012. i*
- *odluke Ustavnog suda RH br. U-III-6334/2012 od 29.4.2015.*

Slijedom navedenog predlaže se naložiti stečajnom upravitelju sljednika prvotnog ovršenika da pokrene parnicu protiv ovrhovoditelja odnosno da ispravi tablicu priznatih i osporenih tražbina ili najpodrednije da se podnesena tužba ima smatrati zahtjevom stečajnog vjerovnika za ispravkom tablice.

Naime prema odredbi tad. čl. 178 stav 4. Stečajnog zakona, kako je navedeno, na parnicu je trebao biti upućen osporavatelj a kako se on na pogrešno upućivanje na parnicu nije žalio, niti podnio tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja to se prema odredbi tad. čl. 187 stav 6. ZS-a ima smatrati da je odustao od osporavanja.

Mrdalj Dobre pp

prilozi: kao u tekstu

Zadar, 27.5.2019.

prep.povratnicom!

ODVJETNIK
ZDENKO MARGARIN
ZADAR, Široka ulica 2/1
OIB: 80247201453
Tel.: 023/211-845, Fax: 023/224-318

**REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ŠIBENIKU**

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Trgovački sud u Šibeniku, po sutkinji Korneliji Knežević, u pravnoj stvari tužitelja DOBRE MRDALJ iz Knina, kojeg zastupa punomoćnik Zdenko Margarin, odvjetnik u Zadru, protiv tuženog GRAĐEVNO POIDUZEĆE RADNIK d.d., „u stečaju“, Zadar, kojeg zastupa stečajni upravitelj Frane Zvonimir Negro, a ovog punomoćnik Dragan Jurjević, odvjetnik u Zadru, radi utvrđenja, na ročištu glavne rasprave, dana 26. siječnja 2010., u prisutnosti punomoćnika stranaka,

presudio je

Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku na teret I. višeg isplatnog reda-općeg isplatnog reda u iznosu od 64.413,09 kn.

riješio je

I. Utvrđuje se da je povučena tužba u dijelu koji glasi:

„Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku na teret I. višeg isplatnog reda-općeg isplatnog reda u iznosu od 44.946,41 kn.“

II. Dužan je tuženik naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 10.018,20 kn u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

Tužitelj je u tužbi i na ročištima glavne rasprave naveo da je nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom koji se vodi pod br. IV St-294/03 prijavio tražbinu u iznosu od 110.500,16 kn s osnova naknade štete, izgubljenog osobnog dohotka za vrijeme bolovanja, te naknade štete za tuđu njegu i pomoć, a koju tražbinu mu je na posebnom ispitnom ročištu stečajni upravitelj priznao u iznosu od 2.140,66 kn, dok mu je prijavljenu tražbinu iznad priznatog iznosa osporio s obzirom na pogrešan obračun zateznih kamata. Stoga, tužitelj je rješenjem Trgovačkog suda u Zadru br. IV St-294/03 od 05.10.2005.g. upućen u parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine u iznosu od 109.359,50 kn, pa stoga predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će utvrditi osnovanim njegovo potraživanje.

Tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu, osporavajući i osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, te je naveo da je tužitelju potraživanje priznato sukladno važećem zakonskom obračunu kamata. Stoga je predložio da tužbeni zahtjev bude odbijen uz obvezu tužitelja na nadoknadu troškova postupka.

U ovoj pravnoj stvari već je bila donesena prvostupanjska presuda pod posl. brojem IVP-141/08, od 17. ožujka 2009., koja je povodom žalbe stranaka ukinuta rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. broj LVIII Pž-3274/09, od 7. srpnja 2009., s uputom da se ispravi naziv tuženika, utvrdi pravodobnost podnesene tužbe, pravomoćnost presude Općinskog suda u Zadru, posl. broj P-988/91, te odluči o dijelu tužbe koji je povučen.

Izvedeni su dokazi pregledom prijave tražbine, odluke stečajnog suda Trgovačkog suda u Zadru, posl.br. VI St-294/03, rješenja Visokog trgovačkog suda RH br. Pž-7079/05-3, preslike presude Općinskog suda u Zadru, posl. broj P-988/91, preslike dostavnice tužitelja o primitku rješenja Visokog trgovačkog suda RH br. Pž-7079/05-3, financijskim vještačenjem po vještaku Draženu Špindreku, dipl.oec., saslušanjem vještaka Draženu Špindreka, pregledom presude i rješenja Okružnog suda u Zadru br. Gž-136/91 od 27.03. 1991.g., presude Općinskog suda u Benkovcu br. I-574/91 od 01.07. 1991.g., financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku mr. Branka Morića, dipl.oec.,

Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

Tužitelj je u stečajnom postupku otvorenim nad tuženikom prijavio tražbinu u iznosu od 111.500,16 kn, koja se sastoji od potraživanja:

- po presudi Općinskog suda u Zadru, posl. broj P-988/91, koja je postala pravomoćna 6. listopada 1993., na ime glavnog duga iznos od 1,39 kn, te na ime zatezne kamate do otvaranja stečaja iznos od 2.315,71 kn, na ime parničnog troška iznos od 16,25 kn, te na ime zatezne kamate iznos 18.572,19 kn; sveukupno 18.588,44 kn,
- po presudi Okružnog suda u Zadru br. Gž-136/91 od 27.03.1991.g. i rješenju o izvršenju Općinskog suda u Benkovcu I-574/91 od 01.07.1991.g., iznos od 90.594,62 kn.

U stečajnom postupku, rješenjem Trgovačkog suda u Zadru, posl. broj IV St-294/03, od 1. rujna 2003., utvrđena je tužiteljeva tražbina II. višeg isplatnog reda – općeg isplatnog reda, u iznosu od 2.140,66 kn, dok mu je osporena tražbina u iznosu od 109.359,50 kn.

Istim rješenjem stečajni vjerovnici kojima je tražbina osporena su upućeni da u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja pokrenu parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine.

Povodom žalbe tužitelja, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem posl. broj XXIV Pž-7079/05, od 10. siječnja 2006., navedeno prvostupanjsko rješenje je preinačeno na način da je utvrđena, odnosna osporena tražbina u istim iznosima na teret I. višeg isplatnog reda – općeg isplatnog reda.

Navedeno rješenje tužitelj je primio 22. ožujka 2006. Budući da je tužbu podnio 5. travnja 2006, sukladno pravomoćnoj odluci Trgovačkog suda u Zadru, IV St-294/03, od 1. rujna 2003., dakle, u roku od 15 dana od primitka drugostupanjskog rješenja kojim je prvostupanjsko rješenje postalo pravomoćno, tužba je pravodobna.

Pri tome valja kazati da, iako je prijavljena i osporena tražbina koja se sastoji od glavnog i obračunatog sporednog potraživanja na temelju ovršne isprave, slijedom čega je u parnicu radi utvrđenja trebao biti upućen stečajni upravitelj kao osporavatelj, te iako se radi o tražbini I. višeg isplatnog reda, i tužitelj i ovaj sud su vezani pravomoćnim odlukama stečajnog i drugostupanjskog suda, prema kojima se u ovoj parnici ima odlučiti o tražbini u iznosu od 109.359,50 kn, na teret I. višeg isplatnog reda – općeg isplatnog reda.

Osporena je tražbina zateznih kamata po obje pravomoćne i ovršne isprave, i to zbog prigovora primjene konformnog načina obračuna.

Provedeno je vještačenje po vještaku ekonomsko-financijske struke Dražena Špinderka, dipl.oec. Vještak je svom Nalazu i mišljenju primijenio jednostavni kamatni račun u kojem nema pripisivanja kamate glavnici, odnosno obračun kamata se računa na istu glavicu početkom svake obračunske godine, a iz istog proizlazi da temeljem glavnice od 1,39 kn tuženik duguje zakonsku zateznu kamatu za period od 09.06.1991.g. do 26.09.2003.g. iznos od 33,73 kn, što ukupno iznosi 35,12 kn, dok temeljem glavnice od 16,25 kn za parnične troškove tuženik duguje revaloriziranu osnovicu u iznosu od 151,85 kn i zakonsku zateznu kamatu za period od 25.11.1985.g. do 26.09.2003.g. u iznosu od 4.034,43 kn, odnosno ukupno 4.186,01 kn.

Na navedeni Nalaz i mišljenje vještaka tužitelj je imao primjedbi, navodeći da se način obračuna u kojem su se ukamaćivale kamate preko godine dana mogao primijeniti samo do stupanja na snagu Zakona o zateznim kamatama, te istaknuvši da je vještak Špindrek u svom Nalazu i mišljenju obuhvatio samo dio prijavljene tražbine koji se temelji na pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Zadru br. P-988/91, dok je preostali dio zanemario, pa kako se prigovori tužitelja ukazuju osnovanim, sud je odlučio provesti novo financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještaku mr. Branku Moriću.

Iz Nalaza i mišljenja vještaka Branka Morića, koji je proveo vještačenje primjenom odgovarajućih računovodstveno-financijskih postupaka i metoda te primjenom važećih propisa o obračunu kamata, proizlazi da je isti obuhvatio sveukupno potraživanje tužitelja onako kako je to navedeno u prijavi tražbine i izračunu koji je njen sastavni dio utvrdivši da postoji više osnova i vrsta duga i to:

- po presudi Općinskog suda u Zadru P-988/91 od 09.lipnja 1991.g. iznos od 1,39 kn za naknadu štete za tuđu pomoć i njegu, za zakonskom zateznom kamatom od 09.06.1991.g. do 26.09.2003.g., kao i iznos od 16,25 kn na ime parničnog troška sa zateznom kamatom od 25.11.1985., koji dug revaloriziran po tadašnjim propisima na dan 01.01.1990. g. iznosi 135,33 kn kamata, što sa 16,25 kuna glavnice iznosi ukupno 151,58 kuna.

- po presudi Okružnog suda u Zadru br. Gž-136/91 od 27.03.1991.g. i rješenju o izvršenju Općinskog suda u Benkovcu I-574/91 od 01.07.1991.g. i to iznos od 60,50 kn za naknadu nematerijalne štete, sa zakonskom zateznom kamatom od 20.09.1990. do 26.09.2003.g., kao i iznos od 2,72 kn po osnovu duga od 0,81 kn sa kamatama na pojedinačne iznose po mjesecima od 15.12.1985. do 04.04.1987., koji dug obračunat i revaloriziran po tadašnjim propisima na dan 01.01.1990.g. iznosi 2.1718,22 dinara odnosno 2,72 kune.

Nadalje, s obzirom na dospijeće vještak Branko Morić naveo je da se radi o tri različita razdoblja, na koje se primjenjuju različiti propisi. Naime, za razdoblje od 1.siječnja 1990.g. do 31.03. 1994.g. obračun zateznih kamata se vršio primjenom konformnog obračuna, primjenjujući kamatnu stopu koja je bila utvrđena za pojedina razdoblja unutar tog razdoblja, dok da je od 1. travnja 1994.g. do 20. travnja 1996.g. na snazi bila Uredba prema kojoj se zatezna kamata računala po stopi od 20%. Pri tome, naglasio je da je primjena komforne metode izvršena za razdoblje do jedne godine, i to samo na iznos glavnog duga. Nadalje, u odnosu na treće razdoblje vještak je naveo da je primijenjen Zakon o zateznim kamatama sukladno vjerodostojnom tumačenju Hrvatskog Sabora, gdje se za prvu godinu obračuna primjenjivala komforna, a kasnije proporcionalna metoda. Suviše toga, vještak je istakao da se u obračun kamate nisu pripisivane prethodno obračunate kamate već se obračun vršio na glavni dug.

Dakle, od početka obračunskog razdoblja 15. prosinca 1985.g. pa do 22. listopada 1993.g. primjenjivao se Zakon o visini stope zatezne kamate (Narodne novine br. 53/91), kojim se visina stope zatezne kamate utvrđivala u visini eskontne stope HNB(JNB) uvećane za 20%, a obračunavala se primjenom konformne metode.

U narednom razdoblju, pa do 20. travnja 1996.g. visina zateznih kamata je bila regulirana Zakonom o visini zatezne kamate (Narodne novine br. 53/91) prema kojoj se

zatezne kamate obračunavaju mjesečno primjenom konformne metode u visini eskontne stope koju određuje HNB uvećane za 20%, te Uredbama o visini stope zatezne kamate (Narodne novine br.: 95/93, 8/94, 19/94, i 22/94), s tim da je Uredbom o visini zatezne kamate određeno da se konformni način obračuna zateznih kamata primjenjuje za razdoblje kraće od godinu dana, dok se za razdoblje dulje od godine dana primjenjuje proporcionalni (prosti) način obračuna zateznih kamata, a od dana 20. travnja 1996. stupanjem na snagu Zakona o zateznim kamatama (Narodne novine br. 28/969 u čl. 2. određeno je da kamatnu stopu propisuje Vlada.

Sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Branka Morića kao vjerodostojan, logičan i obrazložen, te sukladan navedenim zakonskim propisima, te je slijedom toga utvrdio osnovanost tuženikove tražbine u iznosu od 67.413,09 kuna.

Budući da je tuženik priznao i u stečajnom postupku je utvrđena tražbina tužitelja po ovom pravnom osnovu u iznosu od 2.140,66 kn, tada je osporena tražbina osnovana u iznosu od 65.290,43 kn.

Tužitelj je, međutim, na ročištu glavne rasprave održanom pred Trgovačkim sudom u Zadru, dana 22. siječnja 2008. smanjio tužbeni zahtjev na način da je tražio utvrđenje tražbine u iznosu od 64.413,09 kn.

Budući da je smanjenjem tužbenog zahtjeva djelomično povukao tužbu čemu se tuženik nije protivio, za naknadno povećanje tužbenog zahtjeva, sukladno nalazu i mišljenju vještaka, je prekludiran rokom od 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja o osporavanju tražbine i upućivanju u parnicu.

Stoga je valjalo odlučiti kao u izreci.

Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. u svezi s čl. 155. Zakona o parničnom postupku (NN broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05) pa je tužitelju priznat opravdani trošak za sastav tužbe u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 7 Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika, NN broj 91/04; dalje Tarife), za 4 obavijesti stranci u iznosu od 1.000,00 kn (Tbr.33), za zastupanje na ročištima glavne rasprave dana 23.05. 2006.g., 01. 03. 2007., 25. 09. 2007., po 2.500,00 kn za svako, 22. 01. 2008. g, 24. 02. 2009.,17.03.2009., 01.12.2009. i 26.01.2010. u iznosu od 1.000,00 kn za svako, za sastav žalbe iznos od 1.250,00 kn (Tbr. 10. st. 1.), što s uvećanjem za PDV iznosi 21.217,50 kn (Tbr. 9, Tarife), te trošak sudske pristojbe tužbe u iznosu od 1.440,00 kn (Tar.br.1.st.1. Zakona o sudskim pristojbama), trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 1.440,00 kn (Tbr.2.st.1. Zakona o sudskim pristojbama NN broj 26/03), trošak sudske pristojbe na žalbu 1.810,00 kn, te trošak vještačenja u iznosu od 7.000,00 kn, odnosno ukupno 32.907,50 kn.

Nadalje, tužitelju kao opravdan nije priznat trošak prijevoza na relaciji Zadar-Šibenik-Zadar, kao ni izbivanje iz kancelarije jer sukladno važećoj sudskoj praksi kada u mjestu sjedišta suda postoji dovoljno odvjetnika koje tužitelj može opunomoćiti za zastupanje ili kojima punomoćnik tužitelja mogao dati zamjениčku punomoć, sud ovakve troškove ne može prevaliti na protivnu stranu, jer se ne radi o potrebnom trošku.

Tuženiku je priznat opravdan trošak za zastupanje na ročištima glavne rasprave dana 23.05. 2006.g., 01. 03. 2007., 25. 09. 2007., po 2.500,00 kn za svako, 22. 01. 2008. g, 24. 02. 2009.,17.03.2009., 01.12.2009. i 26.01.2010. u iznosu od 1.000,00 kn svako, za sastav žalbe iznos od 1.250,00 kn, što s uvećanjem za PDV iznosi 23.523,75 kn (Tbr. 9, Tarife), te za sastav neobrazloženog podneska od 26.11. 2006. u iznosu od 625,00 kn (Tbr. 8. st. 3.), sastav obrazloženog podneska od 29.10.2007. u iznosu od 2.500,00 kn Tbr. 8. st. 1.), za sastav podneska od 6. studenog 2006. kojim traži povrat uplaćenog predujma za vještačenje u iznosu od 4.000,00 kn iznos od 250,00 kn(Tbr. 8. st.3.), za sastav žalbe 1.250,00 kn (Tbr. 10. st. 1.), što s uvećanjem za PDV (Tbr. 8) iznosi 21.063,75 kn, kao i trošak sudske pristojbe odgovora na tužbu u iznosu od 721,00 kn (Tbr.1.st.2. Zakona o sudskim pristojbama), pristojbu odgovora na žalbu u iznosu od 721,00 kn, pristojbu n žalbu u iznosu od 1.810,00 kn, što ukupno s iznosi 24.315,75 kn.

Stoga, tuženik je obvezan tužitelju naknaditi dio troška razmjerno uspjehu u parnici od cca 60%, odnosno ukupno 19.744,50 kn, dok je tužitelj dužan naknaditi tuženiku obzirom na uspjeh u parnici od 40% iznos od 9.726,30 kn, pa kada se ti troškovi međusobno prebiju tužitelju je priznat trošak u iznosu od 10.018,20 kn.

U Šibeniku, 26. siječnja 2010.

SUTKINJA

Kornelija Knežević v r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik:

ANA TOMIĆ

Horec

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

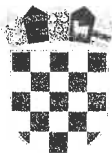
Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu u roku od 8 dana od primitka pisanog otpavka istog.

Žalba se podnosi putem ovog suda, u pisanom obliku, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivne stranke.

DN-a:

- punomoćnicima stranaka

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

25. PŽ-608/11-4

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednika vijeća, Lidiје Tomljenović, suca izjavitelja, i Vesne Buljan, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja DOBRE MRDALJA, Knin, Višeslava 34, kojeg zastupa punomoćnik Zdenko Margarin, odvjetnik u Zadru, protiv tuženika GP RADNIK d.d. u stečaju, Zadar, sada Stečajne mase GP RADNIK d.d., radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, odlučujući o tuženikovoј žalbi protiv presude i dijela rješenja Trgovačkog suda u Šibeniku poslovni broj P-168/09-30 od 26. siječnja 2010., u sjednici vijeća održanoj 13. rujna 2011.

riješio je

I. Ukida se presuda i rješenje Trgovačkog suda u Šibeniku poslovni broj P-168/09-30 od 26. siječnja 2010. i tužba odbacuje.

II. Tužitelj DOBRE MRDALJ dužan je tuženiku Stečajnoj masi GP RADNIK d.d, Zadar, naknaditi parnični trošak u iznosu od 2.887,50 kn (dvijetisućeosamstoosamdesetsedam kuna i pedeset lipa), u roku od osam dana.

III. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 39.207,75 kn.

Obrazloženje

Pobijanom presudom označenom u izreci utvrđeno je „da postoji i tražbina tužitelja na teret prvog višeg isplatnog reda – općeg isplatnog reda u iznosu od 64.413,09“.

U obrazloženju se navodi da je u stečajnom postupku nad tuženikom tužitelj prijavio tražbinu u iznosu od 111.500,16 kn, koja se sastoji od potraživanja po pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-988/91 na ime glavnog duga iznos od 1,39 kn te na ime zateznih kamata do otvaranja stečaja iznos od 2.315,71 kn, na ime parničnog troška iznos od 16,25 kn i na ime zateznih kamata iznos od 18.572,19 kn, ukupno 18.588,44 kn te potraživanja po pravomoćnom rješenju o izvršenju Općinskog suda u Benkovcu poslovni broj I-574/91 od 1. srpnja 1991. iznos od 90.594,62 kn te da mu je u stečajnom postupku rješenjem poslovni broj St-294/03 od 1. rujna 2003. utvrđena je tražbina II. višeg isplatnog reda – općeg isplatnog reda u iznosu od 2.140,66 kn, a osporena tražbina također u II. višem isplatnom redu – općem isplatnom redu u iznosu od 109.359,50 kn. Na tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine upućen je vjerovnik. Povodom tužiteljeve

žalbe Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj PŽ-7079/05 od 10. siječnja 2006. navedeno rješenje preinačio na način da su utvrđene odnosno osporene tražbine u istim iznosima, ali na teret „I. višeg isplatnog reda – općeg isplatnog reda“.

Prvostupanjski sud smatra da je i tužitelj i prvostupanjski sud vezan ranijim pravomoćnim odlukama stečajnog i drugostupanjskog suda o upućivanju tužitelja u parnicu, iako se radi o spornom tužiteljevom obračunu zateznih kamata, koje su mu kao sporedno potraživanje dosuđene od dospijeca glavnice po zakonskoj stopi. Tijekom postupka je zbog spora o načinu izračuna kamata izvršeno vještačenje po vještaku ekonomsko-financijske struke te prema nalazu vještaka obračunate kamate na iznose glavnica od njihova dospijeca do dana otvaranja stečajnog postupka iznose 67.413,09 kn te kako je tijekom postupka po osnovi obračuna kamata utvrđena tužiteljeva tražbina u visini od 2.140,66 kn, tužitelj je smanjio tužbeni zahtjev na iznos od 64.413,09 kn. Stoga je utvrđena osporena tražbina s osnove razlike obračunatih kamata u iznosu 64.413,09 kn. Tužitelju je dosuđen parnični trošak na temelju odredbe čl. 154. st. 2. u vezi s čl. 155. Zakona o parničnom postupku, a trošak se odnosi na zastupanje po odvjetniku, vještačenja i pristojbe.

Protiv te presude žalbu je izjavio tuženik GP Radnik d.o.o. u stečaju, Zadar, zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o troškovima. U žalbi navodi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku, jer presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, odnosno što su ti razlozi nejasni i proturječni, a presuda je i nerazumljiva pa se ne može ispitati. Ističe da je presuda nerazumljiva zato što tražbina ne može biti istovremeno i tražbina 1. višeg isplatnog reda i tražbina općeg isplatnog reda, jer se izreka mora na pravno valjan način odrediti, što znači odrediti je li tražbina 1. višeg isplatnog reda ili tražbina općeg isplatnog reda. Dalje ističe da je financijsko-knjigovodstveno vještačenje protivno odredbi čl. 277. Zakona o obveznim odnosima, jer je vještak koristio složenu metodu obračuna kamata za razdoblje do 20. travnja 1996., a i protivno vjerodostojnom tumačenju Hrvatskog sabora od 30. travnja 2004. iz kojeg je jasno da nikad nije bio dozvoljen konformni način obračuna kamata. Dalje ističe da se radi i o presuđenoj stvari jer je presudom Općinskog suda u Zadru P-988/91 od 9. lipnja 1991. i presudom Okružnog suda u Zadru poslovni broj GŽ-136/91 od 27. ožujka 1991., koliko je potraživanje tužitelja te je i obračun kamata obuhvaćen pravomoćnošću. Zaključuje da, kako je osporena tužiteljeva tražbina da je na parnicu trebao biti upućen tuženik, a ne tužitelj te da bi stoga tužbu trebalo odbaciti jer se radi o pravomoćno presuđenoj stvari. Zbog počinjenih bitnih povreda postupka i pogrešno primijenjenog materijalnog prava smatra da je pogrešno primijenjeno i materijalno pravo. Predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovan postupak.

U odgovoru na žalbu tužitelj Dobro Mrdalj navodi da tužbeni zahtjev unatoč traženju drugostupanjskog suda da se u postavljenom tužbenom zahtjevu točno označi je li njegova tražbina predstavlja tražbinu prvog višeg isplatnog reda ili

prvostupanjski sud vezani drugostupanjskim rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7070/05-3 od 10. siječnja 2006. Naime tužbeni zahtjev je postavljen upravo kako je tim rješenjem utvrđeno da je tužiteljeva tražbina osporena. Što se tiče žalbenih navoda da je na parnicu trebao biti upućen tuženik navodi da je drugostupanjski sud u spomenutom rješenju eksplicitno naveo da je stečajni upravitelj osporio tražbinu vjerovnika u iznosu od 109.359,50 kn iz razloga pogrešnog obračuna kamata pa da je prvostupanjski sud pravilno uputio stečajnog vjerovnika da osnovanost svog obračuna utvrdi u parničnom postupku. Smatra da je vještak pravilno obračunao kamate. Predlaže da se žalba odbije, a eventualno ukine samo zbog točnog označavanja tražbine, je li to tražbina prvog višeg isplatnog reda ili tražbina općeg isplatnog reda.

Žalba je osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu na temelju odredaba čl. 365. st. 2. i čl. 361. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je ostvarena bitna povreda postupka iz čl. 354. st. 2. t. 9. i 11. ZPP-a.

Iz izreke je nejasno utvrđuje li se osnovanost tražbine prvog višeg isplatnog reda ili osnovanost osporene tražbine općeg višeg isplatnog reda, a isto je nejasno i iz obrazloženja. To više što i prvostupanjski sud navodi da je u stečajnom postupku tužitelju priznata tražbina II. višeg isplatnog reda – općeg isplatnog reda u iznosu od 2.140,66 kn, a osporena tražbina u istom isplatnom redu u iznosu od 109.359,00 kn. Točno je da je u rješenju drugostupanjskog suda poslovni broj PŽ-7079/05-3 u izreci navedeno da se preinačuje prvostupanjsko rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-294/03 od 1. rujna 2005. te da se utvrđuje tužiteljeva tražbina prvog višeg isplatnog reda – općeg isplatnog reda u iznosu od 2.140,00 kn te da je osporena tužiteljeva tražbina prvog višeg isplatnog reda – općeg isplatnog reda u iznosu od 109.359,50 kn. Međutim, iz obrazloženja tog rješenja je jasno vidljivo da je drugostupanjski sud ocijenio da je tužiteljeva tražbina pri ispitivanju pogrešno svrstana u drugi viši isplatni red jer da tužiteljeva tražbina predstavlja tražbinu prvog višeg isplatnog reda. Stoga se radilo o pogrešci pri pisanju u izreci tog rješenja. Međutim, kako taj isplatni red (prvi isplatni red – opći isplatni red) ne postoji, pogrešno je ponavljati grešku jer tako postavljen i usvojen tužbeni zahtjev je nerazumljiv. Nejasno je zbog čega je na poziv suda na ispravak tužitelj odbio ispraviti, odnosno precizirati tužbeni zahtjev, kada je već drugostupanjski sud ocijenio da se radi o tražbini prvog višeg isplatnog reda jer je ovako postavljen i usvojen zahtjev nejasan i nerazumljiv, na tužiteljevu štetu. Međutim, prvostupanjski sud je morao donijeti jasnu odluku, to više što je tužitelj na ročištu 26. siječnja 2010. predložio da u slučaju ako sud smatra da tužbeni zahtjev treba urediti da se sporna tražbina utvrdi u prvom isplatnom redu. Kako je izreka presude nerazumljiva, počinjena je bitna povreda odredbe parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Neosnovani su žalbeni razlozi da presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, odnosno što su ti razlozi nejasni i proturječni. Prvostupanjski sud je za donesenu odluku naveo jasne i razumljive razloge.

Osnovani su žalbeni razlozi da je na parnicu trebao biti upućen tuženik.

Prema pravnom shvaćanju prihvaćenom na sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske 6. srpnja 2006., koje je obvezno za sve suce i vijeća ovog suda, „kada vjerovnik za svoju tražbinu ima ovršnu ispravu u kojoj je utvrđeno njegovo potraživanje koje se sastoji od određene glavnice i kamata, kao sporednog potraživanja, dužan je takvu kamatu sam obračunati i prijaviti u stečajnom postupku, a ukoliko stečajni upravitelj tako obračunatu kamatu vjerovniku ospori (zbog pogrešne metode obračuna, pogrešnog računanja i sl.) u parnicu treba uputiti stečajnog upravitelja kao osporavatelja tražbine koja se temelji na ovršnoj ispravi“.

U konkretnom slučaju upravo se radi o takvoj tražbini jer je presudama pravomoćno odlučeno o tužiteljevim tražbinama koje se sastoje od određene glavnice i kamata kao osporenog potraživanja, koje kamate je tužitelj sam obračunao i prijavio u stečajnom postupku u iznosu od 109.359,50 kn, a što mu je osporeno.

Naime, presudama Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-988/91 od 9. lipnja 1991. te presudom Okružnog suda u Zadru poslovni broj GŽ-136/91 od 27. ožujka 1991., odlučeno je o utuženoj glavnici i tijeku kamata od dospijeca glavnice do isplate.

Stoga je, prema navedenom obaveznom pravnom shvaćanju ovog suda, na parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja osporenog iznosa koji predstavlja razliku u obračunu kamata na temelju pravomoćne presude od dospijeca glavnice do dana otvaranja stečaja (26. rujna 2003.), trebao biti upućen stečajni upravitelj jer se i taj osporeni iznos temelji na ovršnoj ispravi. Stečajni upravitelj bi u toj parnici trebao dokazivati osnovanost svog osporavanja tražbine o kojoj je pravomoćno odlučeno isticanjem opozicijskih ili opugnacijskih prigovora odnosno razloga.

Kako se, prema navedenom obaveznom pravnom shvaćanju ovog suda, radi o presuđenoj stvari, to je, na temelju odredbe čl. 369. st. 9. ZPP-a, pobijana presuda ukinuta i tužba odbačena.

Tuženiku je dosuđen parnični trošak na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Priznat je kao opravdan trošak zastupanja po odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: OT) i zatraženim troškom te prema vrijednosti spora u vrijeme poduzimanja radnji (65.290,43 kn), i to za sastav žalbe u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr 10. OT-e), što s pripadajućim PDV-om od 23% (Tbr. 42. OT-e) u iznosu od 287,5 kn iznosi 1.537,5 kn te za pristojbe na žalbu u iznosu od 1.350,00 kn na koji iznos je tuženik bio pozvan na plaćanje i koji je platio, što ukupno iznosi 2887,50 kn.

Tuženiku nije priznat trošak zastupanja do isticanja prigovora presuđene stvari u žalbi jer taj trošak, s obzirom na pravno shvaćanje prihvaćeno na sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske 6. srpnja 2006. koji je tuženiku morao biti poznat, a koji je i istaknuo u žalbi, nije bio nužan za vođenje parnice (čl. 155. st. 1. ZPP-a), zatim nakon isticanja tog prigovora zatraženi trošak zastupanja po odvjetniku preko iznosa prema Tbr. 7. i 10. OT-e i zatraženi iznos pristojbi preko iznosa koje je tuženik obavezan platiti i na koje je bio pozvan na plaćanje (čl. 155. st. 2. ZPP-a).

Ovaj sud smatra da trošak tuženika sve do isticanja prigovora presuđene stvari u žalbi nije bio nužan za vođenje parnice jer se, s obzirom na pravno shvaćanje, prihvaćeno na sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske 6. srpnja 2006. radi o osporavanju tražbine za koju postoji ovršna isprava te je u skladu s tim pravnim shvaćanjem na parnicu trebao prema odredbi čl. 178. st. 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06 i 116/10, dalje: SZ) trebao biti upućen osporavatelj. Osporavatelj se na pogrešno upućivanje na parnicu nije žalio, ni podnio tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja te se prema odredbi čl. 178. st. 6. SZ-a smatra da je odustao od osporavanja.

Kako se na temelju zakonske odredbe iz čl. 178. st. 2. SZ-a smatra da je stečajni upravitelj kao osporavatelj odustao od osporavanja, trebao je sam još tijekom 2006. godine ispraviti tablicu priznatih i osporenih tražbina ili bar podnesenu tužbinu smatrati zahtjevom stečajnog vjerovnika za ispravkom tablice, a ne u parnici, unatoč zakonskom odredbom presumiranom odustanku od osporavanja tražbine, i dalje osporavati osnovanost tražbine u ovom parničnom postupku.

Naime, prema odredbi čl. 181. st. 2. SZ-a stečajni vjerovnik tražbine glede koje je osporavanje otklonjeno može tražiti od stečajnog suca ispravak tablice, a tužitelju – stečajnom vjerovniku je u stečajnom postupku osporena tražbina u iznosu od 109.359,50 kn (kao tražbina prvog višeg isplatnog reda).

Stoga ovaj sud smatra, na temelju odredbe čl. 156. ZPP-a da je tuženik, osim troška žalbe u visini prema Odvjetničkoj tarifi, sam uzrokovao svoje troškove u ovom parničnom postupku te je odbijen sa zahtjevom za naknadu troška u iznosu od 39.207,75 kn.

U Zagrebu 13. rujna 2011.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
DRAŽENKA DELADIO, v.r.

Za točnost otpredka
ovlašteni službenik
[Signature]
BRANKICA CURMAN

4.12.12.
Trgovački sud u Zadru
Stalna služba u Šibeniku
PRIMLJENO
Dana 27-11-2012

Broj: Revt 233/12-2

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan, predsjednice vijeća, Gordane Matasić-Špoljarić, članice vijeća, Aleksandra Peruzovića, člana vijeća, Viktorije Lovrić, članice vijeća i Marine Paulić, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice u pravnoj stvari tužitelja Dobre Mrdalja, Kinin, Višeslava 34, kojeg zastupa punomoćnika Zdenko Margarin, odvjetnik u Zadru, protiv tuženika GP Radnik d.d. u stečaju, Zadar, sada stečajne mase GP Radnik d.d., radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, odlučujući o reviziji tužitelja protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-608/11-4 od 13. rujna 2011. kojim je ukinuta presuda i rješenje Trgovačkog suda u Šibeniku poslovni broj P-168/09-30 od 26. siječnja 2010. i tužba odbačena, u sjednici održanoj 10. listopada 2012.,

riješio je:

Revizija tužitelja odbacuje se ako nedopuštena.

Obrazloženje

U ovom predmetu tužitelj je podnio reviziju na temelju odredbe čl. 382. st. 2. toč. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11 – dalje: ZPP).

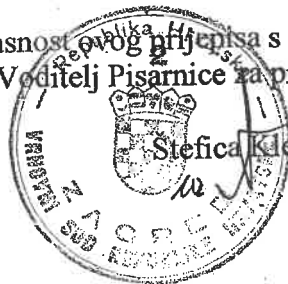
Tuženik je odgovorio na reviziju i predložio da se revizija kao nedopuštena odbaci.

S obzirom na to da podnesena revizija nije sastavljena u smislu odredbe čl. 382. st. 3. ZPP i ne ispunjava pretpostavke za njezinu dopuštenost, valjalo je na temelju odredbe čl. 392.b st. 2. ZPP odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 10. listopada 2012.

Predsjednica vijeća:
Katarina Buljan, v.r.

Suglasnost ovog prijepisa s izvornikom ovjerava
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu:

Ja, javni bilježnik, Suzana Hrabra, ZADAR, Don Ive Prodana 4 potvrđujem da je ovo preslika izvorne isprave "RJEŠENJE"

Ispisan je računalom, a ima 1 stranicu i ovjerava se u 1 primjerku.

Izvorna isprava se po tvrdnji stranke nalazi kod stranke, a donijela ju je sa sobom stranka LORENA HAJDIĆ, rođena 06.09.1960. godine, ZADAR, KNEZOVA ŠUBIĆA BRIBIRSKIH 16.

Javnobilježnička pristojba za ovjeru po tar. br. 11. ZJP u iznosu od 10,00 kn naplaćena je i poništena na primjerku koji ostaje za arhiv. Javnobilježnička nagrada zaračunata u iznosu od 30,00 kn + PDV 25% (7,50 kn), a trošak 0,00 kn + PDV 25% (0,00 kn).

Broj: OV-8411/12

U Zadru, 12.12.2012.

*Javni bilježnik
Suzana Hrabra*

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: U-III-6334/2012

Zagreb, 29. travnja 2015.

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sutkinja Snježana Bagić, predsjednica Vijeća, te suci Mato Arlović, Marko Babić, Davor Krapac, Ivan Matija i Duška Šarin, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenuo Dobro Mrdalj iz Knina, kojeg zastupa Zdenko Margarin, odvjetnik u Zadru, na sjednici održanoj 29. travnja 2015. jednoglasno je donio

ODLUKU

Ustavna tužba se odbija.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Dopuštenu i pravodobnu ustavnu tužbu podnio je 10. siječnja 2012. Dobro Mrdalj iz Knina (u daljnjem tekstu: podnositelj), kojeg je u postupku pred Ustavnim sudom zastupao Zdenko Margarin, odvjetnik u Zadru.

Ustavna tužba podnesena je protiv odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Visoki trgovački sud) broj: PŽ-608/11-4 od 13. rujna 2011. kojom je ukinuta presuda i rješenje Trgovačkog suda u Šibeniku broj: P-168/09-30 od 26. siječnja 2010. i podnositeljeva tužba je odbačena. Podnositelj je obavezan tuženiku GP RADNIK d.d., "u stečaju", Zadar naknaditi parnične troškove u iznosu od 2.887,50 kuna dok je odbijen tužbeni zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka od 39.207,75 kuna.

Presudom i rješenjem Trgovačkog suda u Šibeniku (u daljnjem tekstu: prvostupanjska presuda i rješenje) usvojen je tužbeni zahtjev podnositelja (tužitelja u parničnom postupku) te je utvrđeno da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku na teret I. višeg isplatnog reda - općeg isplatnog reda u iznosu od 64.413,09 kuna.

Rješenjem je utvrđeno da je podnositelj povukao tužbu za iznos od 44.413,09 kuna te je tuženik obavezan naknaditi podnositelju parnične troškove u iznosu od 10.018,20 kuna.

2. Podnositelj je istodobno s pravodobnom ustavnom tužbom protiv osporene drugostupanjske presude podnio i reviziju Vrhovnom sudu Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud). Dopisom Ustavnog suda od 26. ožujka 2012.

podnositelj je obaviješten o pravu da po okončanju revizijskog postupka i ovisno o njegovom ishodu predloži nastavak ustavnosudskog postupka.

Podnositelj je podneskom od 14. prosinca 2012. predložio Ustavnom sudu nastavak ustavnosudskog postupka, nakon što je njegova revizija rješenjem Vrhovnog suda broj: Revt-233/12-2 od 10. listopada 2012. odbačena kao nedopuštena. U naznačenom podnesku podnositelj je osporio i rješenje Vrhovnog suda o odbacivanju revizije.

3. Za potrebe ustavnosudskog postupka, a na temelju članka 69. alineje 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) Ustavni sud je zatražio i izvršio uvid u spis Trgovačkog suda u Šibeniku broj: P-168/09-30.

II. ČINJENICE I OKOLNOSTI SLUČAJA

4. U postupku koji je prethodio ustavnosudskom, utvrđeno je:

Rješenjem Trgovačkog suda u Zadru broj: IV St-294/03 od 26. rujna 2003. otvoren je stečajni postupak nad tuženikom.

Podnositelj (vjerovnik) je prijavio svoje potraživanje prema tuženiku na temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Zadru broj: P-988/91 od 9. lipnja 1991. i pravomoćne presude Okružnog suda u Zadru broj: GŽ-136/91 od 27. ožujka 1991., u iznosu od 111.500,16 kuna s osnova naknade štete zbog povrede na radu (izgubljenog osobnog dohotka za vrijeme bolovanja, naknade za tuđu njegu i pomoć i dospjelih zateznih kamata).

Rješenjem Trgovačkog suda u Zadru od 1. rujna 2005., nakon održanog posebnog ispitnog ročišta, podnositelju je priznata tražbina II. višeg isplatnog reda u iznosu od 2.140,66 kuna (točka I.) dok je stečajni upravitelj osporio tražbinu podnositelja II. višeg isplatnog reda - općeg isplatnog reda u iznosu od 109.359,50 kuna (točka II.), a koji iznos se odnosi na obračun zateznih kamata za razdoblje od dospijeća tražbine do otvaranja stečajnog postupka. Istim rješenjem podnositelj je upućen u parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine (točka III.).

Protiv navedenog rješenja Trgovačkog suda u Zadru podnositelj je podnio žalbu Visokom trgovačkom sudu koji je rješenjem broj: PŽ-7079/05-3 od 10. siječnja 2006. preinačio navedeno rješenje, u točkama I. i II., na način da je utvrdio tražbinu podnositelja u iznosu od 2.140,66 kuna kao tražbinu I. višeg isplatnog reda - općeg isplatnog reda kao i osporenu tražbinu u iznosu od 109.359,50 kuna kao tražbinu I. višeg isplatnog reda - općeg isplatnog reda jer se radi o tražbinama "s osnova naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu" koje predstavljaju tražbinu prvog višeg isplatnog razreda.

5. Podnositelj je 5. travnja 2006. podnio tužbu Trgovačkom sudu u Zadru radi utvrđenja njegove osporene tražbine u iznosu od 109.359,50 kuna.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda broj: PŽ-993/08-4 od 17. travnja 2008. za postupanje u konkretnom slučaju određen je Trgovački sud u Šibeniku.

Nakon provedenog dokaznog postupka (uvida u podnositeljevu prijavu tražbine i stečajni spis, presude Općinskog suda u Zadru broj: P-988/91, Okružnog suda u Zadru broj: GŽ-136/91, provedenih vještačenja po vještacima financijsko-knjigovodstvene struke i dr.) utvrđeno je da među strankama nije sporna tražbina utvrđena pravomoćnim presudama i to iznos od 1,39 kune na ime glavnog duga sa zateznim kamata od 9. lipnja 1991. do 26. rujna 2003. i iznos od 16,25 kuna na ime parničnih troškova sa zateznim kamata od 23. studenoga 1985. do 26. rujna 2003., te iznos od 60,50 kuna sa zateznim kamata od 20. rujna 1990. do 26. rujna 2003. i iznos od 2,72 kune po osnovi duga od 0,81 s pripadajućim kamata na pojedinačne iznose po mjesecima (prosinao 1985. do travanj 1987.) koji je revaloriziran 1. siječnja 1990. na iznos od 2.178,22 kune.

Stoga je predmet odlučivanja u konkretnom slučaju bio obračun zateznih kamata, odnosno visina prijavljene tražbine po osnovi zateznih kamata od dospjeća duga do dana otvaranja stečaja 26. rujna 2003.

Trgovački sud u Šibeniku je presudom broj: IV P-141/08 od 17. ožujka 2009. prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Branka Morića koji je izvršio obračun dospjelih zateznih kamata, na temelju mjerodavnih zakona i uredbi o visini stope zatezne kamate koji su bili na snazi u spornom razdoblju, i utvrdio postojanje podnositeljeve tražbine prema tuženiku na teret I. višeg isplatnog reda - općeg isplatnog reda. U obrazloženju je, između ostalog, navedeno:

"S obzirom na nespornu tražbinu i valjan način obračuna kamata vještaka Branka Morića, sud je, prihvaćajući u cijelosti nalaz i mišljenje vještaka kao vjerodostojan, logičan i obrazložen, te sukladan navedenim zakonskim propisima, utvrdio da tuženik duguje tužitelju ukupno 67.413,09 kuna, odnosno kada se oduzme priznati dio tražbine u iznosu od 2.140,66 kn, ukupno 65.290,43. kn."

5.1. Odlučujući o žalbama podnositelja i tuženika Visoki trgovački sud rješenjem broj: PŽ-3274/09-3 od 7. srpnja 2009., zbog učinjenih bitnih povreda parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 8., 9., 11. i 12. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08. i 123/08. - u daljnjem tekstu: ZPP), ukinuo je prvostupanjsku presudu i predmet vratio na ponovno suđenje s uputom za postupanje. U obrazloženju je navedeno:

"Prvostupanjski sud će u nastavku postupka otkloniti citirane bitne povrede odredaba postupka ...

Prvostupanjski sud će izvršiti uvid u spis Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-294/03 ... radi utvrđivanja činjenice je li tužitelj ... pravovremeno pokrenuo parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine ... i radi utvrđenja činjenice je li presuda Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-988/91 pravomoćna...

(...)

Ukoliko tužitelj pravodobno i u cijelosti postupi u skladu s nalogom iz prethodnog rješenja, prvostupanjski sud će u cijelosti odbaciti tužbi ako utvrdi da je i presuda Općinskog suda u Zadru pravomoćna, odnosno odbaciti će samo djelomično u odnosu na zatezne kamate o kojima je odlučeno presudom Okružnog suda u Zadru."

6. Trgovački sud u Šibeniku, u ponovljenom postupku, donio je 26. siječnja 2010. presudu i rješenje broj: P-168/09-30. Presudom je utvrdio da postoji podnositeljeva tražbina prema tuženiku na teret I. višeg isplatnog reda - općeg isplatnog reda u iznosu od 64.413,09 kuna dok je rješenjem utvrdio da je podnositelj povukao tužbu za iznos od 44.413,09 kuna. Rješenjem je obavezan tuženik naknaditi podnositelju parnične troškove u iznosu od 10.018,20 kuna. U obrazloženju presude i rješenja, između ostalog, je navedeno:

"... iako je prijavljena i osporena tražbina koja se sastoji od glavnog i obračunatog sporednog potraživanja na temelju ovršne isprave, slijedom čega je u parnicu radi utvrđenja trebao biti upućen stečajni upravitelj, te iako se radi o tražbini I. višeg isplatnog reda, i tužitelj i ovaj sud su vezani pravomoćnim odlukama stečajnog i drugostupanjskog suda, prema kojima se u ovoj parnici ima odlučiti o tražbini u iznosu od 109.359,50 kn, na teret I. višeg isplatnog reda...

Osporena je tražbina zateznih kamata po obje pravomoćne i ovršne isprave, i to zbog prigovora primjene komfornog načina obračuna.

(...)

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Branka Morića kao vjerodostojan, logičan i obrazložen, te sukladno navedenim zakonskim propisima, te je slijedom toga utvrdio osnovanost tuženikove tražbine u iznosu od 67.413,09 kuna.

Budući da je tuženik priznao i u stečajnom postupku je utvrđena tražbina tužitelja po ovom pravnom osnovu u iznosu od 2.140,66 kn, tada je osporena tražbina osnovana u iznosu od 65.290,43 kn."

6.1. Protiv prvostupanjske presude i rješenja žalbu je podnio tuženik ističući da se u konkretnom slučaju radi o presuđenoj stvari. U žalbi se ističe:

"... kako se ovdje radi o presuđenoj stvari, budući je presudom Općinskog suda u Zadru ... te presudom Okružnog suda u Zadru ... utvrđeno koliko je potraživanje tužitelja, te je obračuna kamata također obuhvaćen pravomoćnošću istih.

Iz navedenog slijedi kako se o stvari o kojoj je odlučeno više ne može u redovnom postupku ponovno meritorno raspravljati, da utvrđenja sadržaja prava ili pravnih odnosa u sudskoj odluci treba smatrati istinitim i da ova odluka obvezuje parnične stranke i druge subjekte na koje se odnosi.

... u parnicu je trebao biti upućen tuženik, a ne tužitelj, stoga razloga bi predmetnu tužbu u ovoj pravnoj stvari trebalo odbaciti kao nedopuštenu..."

6.2. Odlučujući o žalbi tuženika Visoki trgovački sud osporenim rješenjem broj: PŽ-608/11-4 od 13. rujna 2011. ukinuo je prvostupanjsku presudu i rješenje Trgovačkog suda u Šibeniku i podnositeljevu tužbu odbacio. U obrazloženju rješenja istaknuto je:

"Osnovani su žalbeni razlozi da je na parnicu trebao biti upućen tuženik.

Prema pravnom shvaćanju prihvaćenom na sjednici Visokog trgovačkog suda ... 6. srpnja 2006., koje je obvezno za sve suce i vijeća ovog suda, 'kada vjerovnik za svoju tražbinu ima ovršnu ispravu u kojoj je utvrđeno njegovo potraživanje koje se sastoji od određene glavnice i kamata, kao sporednog potraživanja, dužan je takvu kamatu sam obračunati i prijaviti u stečajnom postupku a ukoliko stečajni upravitelj tako obračunatu kamatu vjerovniku ospori (zbog pogrešne metode obračuna, pogrešnog računanja i sl.), u parnicu treba uputiti stečajnog upravitelja kao osporavatelja tražbine koja se temelji na ovršnoj ispravi.'

U konkretnom slučaju upravo se radi o takvoj tražbini jer je presudama pravomoćno odlučeno o tužiteljevim tražbinama koje se sastoje od određene

glavnice i kamata kao sporednog potraživanja, koje kamate je tužitelj sam obračunao i prijavio u stečajnom postupku u iznosu od 109.359,50 kn, a što mu je osporeno.

Naime, presudama Općinskog suda u Zadru ... broj P-988/91 od 9. lipnja 1991. te presudom Okružnog suda u Zadru ... broj GŽ-136/91 od 27. ožujka 1991., odlučeno je o utuženoj glavnici i tijeku kamata od dospijeca glavnice do isplate.

Stoga je, prema navedenom obaveznom pravnom shvaćanju ovog suda, na parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja osporenog iznosa koji predstavlja razliku u obračunu kamata na temelju pravomoćne presude od dospijeca glavnice do dana otvaranja stečaja (26. rujna 2003.), trebao biti upućen stečajni upravitelj jer se i taj osporeni iznos temelji na ovršnoj ispravi. Stečajni upravitelj bi u toj parnici trebao dokazivati osnovanost svog osporavanja tražbine o kojoj je pravomoćno odlučeno isticanjem opozicijskih ili opugnacijskih prigovora odnosno razloga.

Kako se, prema navedenom obaveznom pravnom shvaćanju ovog suda, radi o presuđenoj stvari, to je, na temelju čl. 369. st. 9. ZPP-a, pobijana presuda ukinuta i tužba odbačena.

(...)

Ovaj sud smatra da trošak tuženika sve do isticanja prigovora presuđene stvari u žalbi nije bio nužan ... s obzirom na pravno shvaćanje, prihvaćeno na sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda ... radi osporavanja tražbine za koju postoji ovršna isprava te je u skladu s tim pravnim shvaćanjem na parnicu prema odredbi čl. 178. st. 4. Stečajnog zakona ... trebao biti upućen osporavatelj. Osporavatelj se na pogrešno upućivanje na parnicu nije žalio, ni podnio tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporavatelja te se prema odredbi čl. 187. st. 6. SZ-a smatra da je odustao od osporavanja.

Kako se na temelju zakonske odredbe iz čl. 178. st. 2. SZ-a smatra da je stečajni upravitelj kao osporavatelj odustao od osporavanja, trebalo je samo još tijekom 2006. godine ispraviti tablicu priznatih i osporenih tražbina ili bar podnesenu tužbu smatrati zahtjevom stečajnog vjerovnika za ispravkom tablice, a ne u parnici, unatoč zakonskim odredbama presumiranom odustanku od osporavanja tražbine, i dalje osporavati tražbine u ovom parničnom postupku.

Naime, prema odredbi čl. 181. st. 2. SZ-a stečajni vjerovnik tražbine glede koje je osporavanje otklonjeno može tražiti od stečajnog suca ispravak tablice, a tužitelju - stečajnom vjerovniku je u stečajnom postupku osporena tražbina u iznosu od 109.359,50 kn (kao tražbina višeg isplatnog reda)."

7. Rješenjem Vrhovnog suda odbačena je kao nedopuštena revizija podnositelja. U obrazloženju rješenja Vrhovnog suda istaknuto je:

"U ovom predmetu tužitelj je podnio reviziju na temelju čl. 382. st. 2. toč. 1. Zakona o parničnom postupku...

Tuženik je odgovorio na reviziju i predložio da se revizija kao nedopuštena odbaci.

S obzirom na to da podnesena revizija nije sastavljena u smislu odredbe čl. 382. st. 3. ZPP i ne ispunjava pretpostavke za njezinu dopuštenost, valjalo je na temelju odredbe čl. 392.b st 2. ZPP odlučiti kao u izreci."

III. PRIGOVORI PODNOSITELJA

8. Podnositelj nezadovoljan ishodom provedenog parničnog postupka, osporavajući rješenje Visokog trgovačkog suda, u ustavnoj tužbi uglavnom ponavlja iste razloge kao u izjavljenoj reviziji, te između ostalog ističe:

"Visoki trgovački sud RH pobijanim rješenjem ukida presudu i rješenje i tužbu odbacuje pozivajući se na pravno shvaćanje prihvaćeno na Sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda RH od 06.7.2006.g...

(...)

Sve ovo, kako upućivanje na parnicu podnositelja ustavne tužbe umjesto osporavatelja a i podnošenje tužne uslijedilo je prije zauzimanja pravnog shvaćanja ... od 06.7.2006.g.

Prema tome ako je bila pogrešna uputa suda podnositelj ustavne tužbe nije smio snositi nikakve štetne posljedice."

8.1. Podnositelj u odnosu na osporeno rješenje Vrhovnog suda u ustavnoj tužbi ističe:

"Podnositelj ustavne tužbe je uvjerenja da je izvanrednu reviziju sastavio u skladu sa zakonom te da je u istoj ukazao na dva dijametralno suprotna stajališta istog drugostupanjskog suda.

U rješenju VTS RH ... od 10.01.2006.g. taj sud eksplicitno navodi da je stečajni upravitelj osporio tražbinu vjerovnika u iznosu od 109.359,50 kuna iz razloga pogrešnog obračuna kamata pa je prvostupanjski sud pravilo uputio stečajnog vjerovnika da osnovanost svoga obračuna utvrdi u parničnom postupku.

Isti sud u svojim rješidbama u istom predmetu i to rješenju br. L VIII PŽ-3274-3 od 07.7.2009. i br. 25 PŽ-608/11-4 od 13.9.2011g. stoji na stanovištu da je u parnici u konkretnom predmetu trebao biti upućen osporavatelj - stečajni upravitelj pozivajući se na gore rečeno pravno stajalište.

Dakle u ovoj pravnoj stvari drugostupanjski sudovi imaju različitu praksu čak u istom - ovom predmetu..."

IV. OCJENA USTAVNOG SUDA

9. Polazeći od navoda podnositelja istaknutih u ustavnoj tužbi, Ustavni sud je ustavnu tužbu razmotrio s aspekta eventualne povrede ustavnog prava na pravično suđenje zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava koji u mjerodavnom dijelu glasi:

"Članak 29.

(1) Svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično ... odluči o njegovim pravima i obvezama, ...

(...)"

10. Ustavni sud ističe da je sadržaj ustavnog prava zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava ograničen na jamstva pravičnog suđenja. Sukladno tome, ocjenjujući navode ustavne tužbe sa stajališta tog ustavnog prava, Ustavni sud ispituje eventualno postojanje povreda u postupcima pred sudovima i na temelju toga ocjenjuje je li postupak - razmatran kao jedinstvena cjelina - bio vođen na način koji je podnositelju osigurao pravično suđenje.

Kad je riječ o tumačenju i primjeni prava na konkretne slučajeve, Ustavni sud u načelu ne smije zamijeniti pravna stajališta nadležnih sudova svojima, sve dok sudske odluke ne otkrivaju bilo kakvu arbitrarnost, a dostatno su obrazložene i, po potrebi, upućuju na relevantnu sudsku praksu. Ustavni sud podsjeća da nije njegova zadaća preuzeti ulogu sudova, koji su prvi pozvani interpretirati zakone. Zadaća Ustavnog suda ograničena je na ispitivanje jesu li učinci takve interpretacije sudova suglasni s Ustavom s aspekta zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda.

U spornoj pravnoj situaciji presuđivala su tijela sudbene vlasti unutar svoje nadležnosti utvrđene zakonom. Prvostupanjski sud usvojio je tužbeni zahtjev podnositelja i utvrdio da postoji podnositeljeva tražbina prema tuženiku na teret višeg isplatnog reda - općeg isplatnog reda u iznosu od 64.413,09 kuna na ime obračunatih zateznih kamata na temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Zadru broj: P-988/91 i Okružnog suda u Zadru broj: GŽ-136/91.

Drugostupanjski sud ocijenio je da su u konkretnom slučaju pogrešno primjenjene mjerodavne odredbe Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96., 29/99., 129/00., 123/03., 197/03. i 82/06., u daljnjem tekstu: SZ), zbog čega je prihvatio žalbe tuženika i preinačio prvostupanjsku presudu na način da je odbacio tužbeni zahtjev podnositelja.

10.1. Člankom 177. stavkom 1. SZ-a propisano je da se tražbina smatra utvrđenom ako ju na ispitnom ročištu prizna stečajni upravitelj, a ne ospori koji od stečajnih vjerovnika.

Članak 178. stavci 1. i 3. SZ-a glase:

"Članak 178.

(1) Ako je stečajni upravitelj ili koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu, stečajni sudac će vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Sporovi radi utvrđivanja osporenih tražbina zaposlenika po osnovi ugovora o radu su radni sporovi.

(...)

(3) Ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, stečajni sudac će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja."

10.2. U konkretnom slučaju nesporno je utvrđeno da podnositelj za svoju tražbinu ima ovršnu ispravu u kojoj je utvrđeno njegovo potraživanje prema tuženiku (pravomoćne presude). Budući da je stečajni upravitelj osporio dio podnositeljeve tražbine (obračun kamata), to je u parnicu, temeljem članka 178. stavka 3. SZ-a, trebalo uputiti stečajnog upravitelja kao osporavatelja. Stoga je Visoki trgovački sud ukinuo prvostupanjsku presudu i rješenje i odbacio podnositeljevu tužbu.

10.3. Ustavni sud napominje da je Vrhovni sud u rješenju broj: Revt-50/2006 od 8. travnja 2010. izrazio sljedeće pravno stajalište.

"Zbog svega rečenog i postoji zakonsko rješenje odredbe čl. 178. st. 3. SZ-a prema kojem ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, u ovom slučaju ovršne odluke donesene u upravnom postupku .... tada stečajno vijeće mora na parnici uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svog osporavanja. Nadalje, prema pravnom shvaćanju revizijskog suda, time što je od strane stečajnog vijeća, u slučaju kada za osporenu tražbinu postoje ovršne isprave umjesto osporavatelja na parnicu upućen vjerovnik, vjerovnik ne stječe pravo na sudsku zaštitu, jer bi to bilo protivno ne samo odredbi čl. 178. st. 3. ZS-a kao posebnom propisu kojim je uređeno zakonsko ovlaštenje za podnošenje predmetne tužbe već i zato što pored vezanosti parničnog suda za pravomoćne upravne akte, u ovom se slučaju ne radi niti o parnici povodom opozicionih ili opugnationih prigovora.

Na osnovu rečenog, sve dok osporavatelj takve tražbine ne bude upućen i pokrene te uspije u parnici radi dokazivanja osnovanosti svoga osporavanja, postoji predmnijeva osnovanosti tražbine za koju postoji ovršna isprava."

10.4. Slijedom navedenog, Ustavni sud utvrđuje da je Visoki trgovački sud u primjeni i tumačenju mjerodavnog prava iznio relevantne i dostatne razloge za svoju odluku odnosno da je svoja pravna stajališta obrazložio na način koji otklanja svaku sumnju u arbitrarnost postupanja i odlučivanja zbog čega podnositelju nije povrijeđeno pravno na pravično suđenje, zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava.

11. Ustavni sud također primjećuje u odnosu na rješenje Trgovačkog suda u Zadru broj: IV St-294/03 od 1. rujna 2005. kojim je podnositelju priznata tražbina II. višeg isplatnog reda u iznosu od 2.140,66 kuna dok je stečajni upravitelj osporio tražbinu podnositelja II. višeg isplatnog reda - općeg isplatnog reda u iznosu od 109.359,50 kuna i uputio podnositelja u parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine, da podnositelj u svojoj žalbi protiv tog rješenja nije prigovarao pogrešnoj uputi u parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine (u koju je trebao biti upućen osporavatelj) već je prigovorio isplatnom redu u kojem je uvrštena njegova tražbina.

U tom smislu je Visoki trgovački sud rješenjem broj: PŽ-7079/05-3 od 10. siječnja 2006. preinačio navedeno rješenje (točke I. i II.) na način da je utvrdio tražbine podnositelja kao tražbine I. višeg isplatnog reda - općeg isplatnog reda. Podnositelj protiv tog rješenja nije podnio reviziju u smislu ZPP-a.

12. U odnosu na osporeno rješenje Vrhovnog suda od 9. svibnja 2012. ističe se da je Vrhovni sud postupao sukladno svojim ovlastima iz članka 382. stavaka 2. i članka 392.b Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 96/08. i 123/08.), utvrdivši da pravna pitanja zbog kojih je revizija izjavljena nisu važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni.

Stoga, ni u odnosu na osporeno rješenje Vrhovnog suda podnositelj nije pokazao da taj Sud nije poštovao odredbe Ustava o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, odnosno da je proizvoljno protumačio mjerodavne odredbe zakona.

13. Ustavni sud utvrdio je da prigovori podnositeljice vezani uz članak 14. stavak 2. Ustava, na način kako su postavljeni u ustavnoj tužbi te u mjeri u kojoj bi u okolnostima konkretnog slučaja osporena presuda mogla utjecati na ostvarivanje sadržaja te ustavne norme, ne upućuju na mogućnost povrede ljudskih prava i temeljnih sloboda zajamčenih Ustavom.

14. Slijedom navedenog, na temelju članaka 73. i 75. Ustavnog zakona, odlučeno je kao u izreci.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
dr. sc. Snježana Bagić, v. r.

Dostava (U-III-6334/2012):

1. Zdenko Margarin, odvjetnik
Široka ulica 2/I, 23100 Zadar
- za podnositelja
2. Trgovački sud u Šibeniku
Stjepana Radića 81, 22000 Šibenik
- uz povrat spisa broj: P-168/09
3. Centar za evidenciju i dokumentaciju Suda
4. Spis

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava
Pomoćnica glavnog tajnika Ustavnog suda
za ustavnosudsko poslovanje

V. Vodanović
Vladimira Vodanović

